

שבצדקה גופא לשפוט את עצמו כמה מגיע לו עבור הצרכותו, וכל השאר נותן לצדקה".⁷

ללמוד ענינים שהזמן גרמא - בית המקדש - ולהביאם למעשה
ה. להוסיף בלימוד התורה (גם ובמיוחד) בעניני (גאולה ו)בנין בית המקדש - על יסוד מה שכתוב במדרש "גדול קרייתת בתורה כבנינה . . ובשכר קרייתתה שיתעסקו לקרות בה אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקין בבנין הבית"⁸.

ימי בין המצרים - שלושה שבועות

הצורך בהוספה בלימוד התורה בכלל ועם הזולת

א. בימי בין המצרים צריך להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בלימוד התורה, ובפרט בהלכות התורה, ה"משפט" שבתורה עצמה, כולל ובמיוחד - לימוד הרמב"ם, שכולל ההלכות דכל התורה כולה.²

ב. על אחת כמה וכמה בשבתות דבין המצרים, שענינים הקדמת רפואה, על ידי זה שיהפכו לימים טובים - בודאי שצריך להוסיף בלימוד התורה (בהוספה על הענין ד"ויקהל משה", להקהיל קהילות בכל שבת ושבת"³).

ג. בזה נכלל גם לימוד התורה עם הזולת (הפצת התורה) - "העמידו תלמידים הרבה", ומתוך אהבת ישראל.⁴

ד. להוסיף בנתינת הצדקה כהמשך וסיום הכתוב "ציון במשפט תפדה ושבי' בצדקה" [גם ביום השבת]⁶. כולל גם ענין המשפט

ו. לכל לראש - לימוד הלכות בית הבחירה, בספרו של הרמב"ם, הלכות פסוקות, ולפני זה - במשנה ובגמרא, מסכת מדות [ותמיד⁹], ולפני זה בתורה שבכתב (דברי קבלה), הפרקים ביחזקאל המדברים אודות "בנין העתיד להבנות" (וכדי להקל על הלומדים - נדפסו בחוברת אחת¹⁰).¹¹

ז. יש להוסיף וללמוד גם הביאורים בעניני בית המקדש בתורת החסידות, ובפרט בתורתו של הצמח צדק שזכה דורנו ונתגלו בו כמה דרושים על הפסוקים ביחזקאל, ומעט גם על המשניות דמסכת מדות וכיוצא בזה.¹²

ח. ללמוד באופן המביא לידי מעשה: לכל ראש - בהענין ד"ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", לעשות מכל בית יהודי מקדש להקדוש ברוך הוא, שזהו ענין של בנין, שנעשה שינוי בכמה חלקים בהבית, שרואים בגלוי שנעשו מקדש לה¹³.

מה טוב לערוך סיומים לפני תשעת הימים

ט. (יש לערוך "סיומים" במשך תשעת הימים מראש חודש אב עד תשעה באב, ועד בכלל¹⁴), ומה טוב גם לפני זה¹⁵.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

(1) להעיר מש"פ פנחס תשמ"ח - התועדויות ע' 57: "ע"ד המשל הידוע מאבנים טובות ומרגליות שנמצאים בתיבה, ונותנים ליהודי התיבה והמפתח לתיבה, והוא צריך "להכניס את המפתח" ולפתוח התיבה ולגלות מה שבתוכה". ושם ע' 63: "ומזה מובן גם בנוגע לג' השבועות - שהדבר תלוי ברצונו של יהודי אם לקחת זה כענין בלתי-רצוי ח"ו, או כענין טוב, דמכיון שבידו התיבה והמפתח, יכול לפתוח את התיבה ולגלות את הענין הטוב דג' השבועות". ומכיון שהדבר הוא ביכלתו, ה"ה מוכרח לפעול זאת, שהרי, "לא ברא הקב"ה בעולמו דבר אחד לבטלה". ובנד"ד, מכיון שמפקידים אצלו התיבה עם המפתח, ואומרים לו שביכלתו לפותחה ולהשתמש במה שבתוכה, הרי בודאי שאין הכוונה להכשילו ח"ו בשימוש בפקדון שאינו שלו (היפך הצינוי ד"לפני עור לא תתן מכשול"), אלא אדרבה - שצריך להשתמש בזה כו'. ושם ע' 59: "לכל לראש צריך יהודי לדעת, שתננו לו בידו המפתח . . הגילוי מזה הוא ע"י שיהודי ממלא תכלית בריאתו . . מתחיל מעבודתו בעצמו - לגלות שהגוף ונה"ב שלו הם כלים ליהדות, ז.א. שעובד את השי"ת (גם) עם גופו והגשמיות, ובפשטות - שאת כל דבריו הגשמיים (אכילה ושתי', ממון וכו') מנצל לשם שמים, ועד "בכל דרכיך דעה", ויתירה מזו - שבזה גופא מגלה איך ש"גופא דילהון קדישא". עיי"ש בארוכה. וראה לקמן הערה 22.

(2) משיחת י"ז תמוז, וש"פ פינחס תש"ג - התועדויות ע' 54: "עפמט"נ ציון במשפט תפדה", דקאי על לימוד התורה - מובן, שבימי בין כו'.

וראה שם הערה 148 - התועדויות ע' 52: "במשפט היינו הלכות, כתרגומו ע"פ כמשפט הראשון כהלכתא קדמייתא" (לק"ת ר"פ דברים). וראה שם הערה 177 - התועדויות ע' 54: "...לק"ת ר"פ דברים. ומסיים שם (ועד"ו בלק"ת מסות פג, א): "והיינו כמשאר"ל אין הגליות מתכנסות אלא בזכות המשניות (הלכות פסוקות), שנאמר גם כי יתנו בגויים עתה אקבצם".

(3) תש"ג שם ע' 54-5.

(5) ש"פ מסות-מסעי תשמ"ח הערה 127 - התועדויות ע' 96: "גם ביום השבת באופן המותר, ע"י אכילה ושתי', צדקה רוחנית, וכי"ב, ועאכ"כ בימות החול בכל האופנים".

(6) תש"ג שם הערה 176 - התועדויות ע' 54. וראה משיחות ש"פ בלק, י"ז תמוז (נדחה) תשמ"ח - התועדויות ע' 34: "וכן צריך להוסיף וכו'". ועוד.

(7) ש"פ מסות-מסעי תשמ"ח שם הערה 130.
(8) ש"פ מסות-מסעי תשמ"ט - התועדויות ע' 4-73: "אל הקב"ה ליחזקאל ובשביל שבני נתונים בגולה יאה בנין ביתי בטל . . גדול קרייתתה..." ויתירה מזה ועיקר - ש"בנין ביתי" אינו "בטל".

ושם ע' 73: "כאן המקום לעורר גם אודות הענינים השייכים במיוחד לימי בין המצרים, כפי שנתבאר בכמה ספרים (ודובר אודותם בארוכה בשנים שלפ"ו), ר"אין מזרזין אלא למזורזין", להוסיף כהנה וכהנה, הן בנוגע לעצמו והן בנוגע לפעולה על הזולת".

ראה שיחת מוצאי ט"ו תמוז תשמ"ט - התועדויות ע' 37: "יש לנצל את ההזדמנות לעורר עוה"פ אודות ההוספה בקביעת עיתים לתורה (הן בכמות והן באיכות) בענינים הקשורים עם בנין בית המקדש". ועוד.

(9) ראה משיחת י"ז תמוז, וש"פ פינחס תש"ג הערה 186 - התועדויות ע' 55: "וגם מסכת תמי, שבה נתבארה העבודה התמידית בביהמ"ק, ואדרבה, כיון ש"מקדש העתיד בנוי ומשוכלל יגלה ויבוא מן השמים" הרי, הלימוד אודות העבודה בביהמ"ק נוגע אז למעשה בפועל יותר מאשר הלימוד אודות בנין ביהמ"ק".

(10) תש"ג שם ע' 55.

(11) משיחות ש"פ בלק, י"ז תמוז (נדחה) תשמ"ח - התועדויות ע' 34.
(12) משיחת מוצאי ט"ו תמוז תשמ"ט - התועדויות ע' 38: "ולאחרי שזכינו להפצת המעינות חוצה - יש להוסיף . . ובהדגשה יתירה בשנה זו - שנת המאתיים להולדת הצי"צ, וגם שנת העיבור, שנקראת "שנה תמימה" כיון שנעשה בה החיבור דשנת החמה עם שנת הלבנה, ודוגמתו בתורה - החיבור דנגלה דתורה עם תורת החסידות שנעשים "תורה תמימה", כדרכו המיוחדת של הצמח-צדק".

(13) תשמ"ט שם: "עד לבנין חדש - שלא זו בלבד שרואים שבבית זה דר יהודי, שלכן קבועה בו מזוה, אלא עוד זאת, שנעשה שינוי בכמה חלקים בהבית, החדרים השייכים לילדים ולעקר-הבית, ועד לחלקי הבית שראים ברחוב, גם לעיני אומות העולם - שרואים בגילוי שנעשה מקדש לה'. ועוד ועיקר - לימוד המביא לידי מעשה דבנין ביהמ"ק כפשוטו ממש כו'".

(14) משיחת י"ז תמוז, וש"פ פינחס תש"ג - התועדויות ע' 55.
(15) ש"פ מסות-מסעי תשמ"ט - התועדויות ע' 74.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הו"ח וכו' ר' מנחם מענדל הלוי בר' לייב יואל הלוי ע"ה קאטש, נפטר ביום י"ב אייר ה'תשנ"ז וזוגתו מרת רחל בת ר' מרדכי ע"ה למלאות שנה לפטירתה - בש"פ פ' חוקת, ט' תמוז ה'תשס"א ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ת ר' ברוך שמעון הלוי וזוגתו מרת פנינה ומשפחתם שיחיו קאטש

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

תשעת הימים

תשעת הימים

א. כיון שבשלושת השבועות עצמם ניתוסף חומר מיוחד בראש חודש מנחם-אב, ובשבוע שחל בו תשעה באב, (גם כשתשעה באב נדחה ליום ראשון²³), ועל אחת כמה וכמה בשבעה באב²⁴, צריך להיות הוספה יתירה בזמנים אלו בהענין ד"ציון במשפט (תורה) תפדה ושבי בצדקה²⁵.

ב. יש²⁶ לעורר אודות הוספה בתורה בעניני הגאולה ובנין בית המקדש השלישי, וחיזוק הצפי והתשוקה והדרישה כו' להגאולה²⁶.

ג. יש לעורר אודות פרטי הדינים בשולחן ערוך אודות ההנהגה בתשעת הימים, ובפרט פרטי הדינים דשבוע שחל בו תשעה באב, שבוה נכלל גם החיוב ללמוד הלכות אלו בשולחן ערוך [ראה לעיל אות יד]²⁷.

23 שם: "ויש להעיר בנוגע לקביעות דתשעה באב שנדחה ליום ראשון: כשתשעה באב עצמו חל ביום ראשון בשבוע (לא התענית ד'ב' שנדחה ליום ראשון), הרי דיני השבוע שחל בו תשעה באב אינם שייכים אלא בו ביום בלבד; אמנם, כשתשעה באב חל בשבת (ורק התענית נדחה ליום ראשון), יש שק"ט וחילוקי דעות אם כל השבוע שלפניו דינו כשבוע שחל בו תשעה באב, או שמצד דחיית התענית ליום ראשון נדחה גם החומר דשבוע שחל בו תשעה באב, ואין כאן המקום להאריך בזה, ותן לחכם ויחכם עוד... ולהעיר, שאף שנתבאר לעיל שבקביעות שנה זו (תשעה באב נדחה) יש להסתפק אם שייכים פרטי הדינים דשבוע שחל בו תשעה באב - הרי, מובן וגם פשוט, שכשמדובר אודות הוספה בתורה ובצדקה, שזמן חיובם במשך כל השנה כולה, בודאי שאין מקום לשק"ט כו', ולכל הדעות יש להוסיף עוד יותר בשבוע שחל בו תשעה באב גם בקביעות שנה זו. ו"ל - ע"ד הצחות ש"ספיא דאורייתא לחומרא, כלומר, כשיש ספק בנוגע ללימוד התורה (אם צריך להוסיף כו') יש להתנהג לחומרא".

24 ראה שיחת ז' מנחם אב תשמ"ט - התועודיות ע' 122: "אודות שבעה במנחם-אב - איתא בגמרא ש'בשבעה נכנסו נכרים להיכל כו'". ומובן בפשטות שאין כוונת הגמרא לגרום ח"ו צער ועגמת-נפש ליהודי, אפילו בענין פרטי, ועאכ"כ בענין שנוגע לכלל ישראל, ובזה גופא באופן שנמשך כבר יותר מאלף ותשע מאות שנה מהפעם הראשונה ש'נכנסו נכרים להיכל', אשר, "הימים האלה נזכרים ונעשים גו' בכל שנה ושנה". כוונת הגמרא היא - לעורר ע"ד השתדלות נוספת ב'מעשינו ועבודתינו' למהר הגאולה ובנין בית המקדש, נוסף על השתדלות המיוחדת במשך כל ג' השבועות ד'בין המצרים', ובפרט החל מ'ח מנחם-אב, ומוסיף והולך מיום ליום, ככל שמתקרב יום יותר לתשעה באב, ועאכ"כ החל משבעה באב, שבו "נכנסו נכרים להיכל". וע"ד המבואר במדרש בנוגע לכללות ענין החורבן, "עלה ארי' כו' והחריב אריאל... על מנת שיבוא ארי' כו' ויבנה אריאל" - כן הוא גם בנוגע לחזרת ענין החורבן (החל משבעה באב ש'נכנסו גוים להיכל') בכל שנה ושנה: כש'הימים האלה נזכרים ונעשים', ורואים שעברה עוד שנה, ועובר עוד יום ועוד יום, ועדיין לא זכינו כו'... ולא רק שעובר יום סתם, אלא שמגיע יום שניתוסף בו ענין מיוחד בלתי רצוי, כבנד"ד, שבעה באב, ש'נכנסו נכרים להיכל' - הרי זה "על מנת" (כלשון המדרש) ליתן לכא"ר מ'ישראל תוספת כח וחיזוק בתביעה הנפשית, מקרב לב עמוק, שתקוים כבר בפועל ממש ההבטחה ד'בוא ארי' כו' ויבנה אריאל", בנין ביהמ"ק בגאולה האמיתית והשלימה ע"י דוד מלכא משיחא".

25 שיחת ר"ח מנחם אב תשמ"ח - התועודיות ע' 79.

26 ש"פ מטות-מסעי תשמ"ח - התועודיות ע' 95: "יש להזכיר ולעורר עור"פ אודות כו' ושם ע' 91: "ננקודת הענין שביטול החורבן והגלות הוא (לא כ"כ ע"י התבוננות בחומר ירידת הגלות, אלא) בעיקר ע"י ההתבוננות במעלת הגאולה... לעורר הכוסף והתשוקה והענינות, ובמילא, הבקשה והדרישה כו' להגאולה העתידה, שע"ז ממחרים ומזריזים את הגאולה בפועל ממש, ולא עוד, אלא, שמגלים את הפנימיות והטוב שבענין החורבן והגלות גופא".

27 שיחת ר"ח מנחם אב תשמ"ח - התועודיות ע' 78: "ע"פ הכלל "המעשה הוא העיקר" יש לעורר אודות... (בהוספה על הדינים השייכים לשלושת השבועות דביהמ"צ). וראה ש"פ מטות-מסעי תשמ"ח - התועודיות ע' 91: "...נוסף ללימוד ההלכות ד'בין המצרים", הן פרטי ההלכות השייכות לכל שלשת השבועות והן פרטי ההלכות השייכות לתשעת הימים, כדי לידע את המעשה אשר ישעו (כל זמן שמיח צדקו עדיין לא בא) וכו'".

י. ובודאי יפרסמו ויזונו ע"ד קיום הוראות אלה בכל מקום ומקום, בכל קצוי תבל¹⁴.

לימוד אודות המקדש אפי' ילדים - ובהרגשת הגאולה

יא. מובן, שההוספה בתורה בענין שהזמן גרמא - הלכות בית הבחירה - צריכה להיות גם אצל הילדים הנמצאים במחנות-קיי"ץ¹⁶.

יב. ללמוד הנ"ל לא מצד התגברות רגש האבילות וההשתדלות לתקן החסרון דחורבן בית המקדש¹⁷, אלא (גם לולי החורבן) מצד הכוסף וההשתוקקות להמעלה והשלימות דבית-המקדש השלישי, גדלות שלא היתה מעולם¹⁸.

יג. ללמוד מתוך ידיעה והכרה בוודאות גמורה שאין זה "הלכתא למשיחא", כי אם, הלכה למעשה בפועל ברגע שלאחרי זה, כיון ש"מקדש העתיד שאנו מצפין בנוי ומשוכלל (כבר עתה למעלה, ותיכף) יגלה ויבוא משמים" ברגע כמימרא¹⁹!

ללמוד ההלכות ד'בין המצרים

יד. לימוד התורה בענינים שהזמן גרמא הוא לכל לראש ובעיקר בהלכות דבין המצרים, יותר מאשר בהלכות בית הבחירה [ולפלא הכי גדול שכאשר עושים "שטרעם" אודות ההוספה בלימוד התורה ובמיוחד בלימוד הלכות בית הבחירה, לא מזכירים אודות לימוד ההלכות דבין המצרים]²⁰.

בשבת להוסיף בעונג ושמחה

טו. בשבתות ש"בין המצרים", לא קיימים דיני אבילות וצער, ואדרבה: בשל היותה שבת ב"בין המצרים" (כשבימי החול ישנם הגבלות בשמחה כו') ישנו אז (וצריך להיות) יותר עונג ושמחה (מאשר בשאר שבתות השנה [כדי שלא יהי' חשש בזה כו']²¹), כיתרון האור מן החושך²².

16 משיחת ר"ח תמוז, תענית י"ז תמוז - נדחה - תשמ"ח - התועודיות ע' 50.

17 בענין ה"סיומים" בתשעת הימים ועד ט"ו באב, ראה לקמן "עריכת סיומים" בארוכה. 18 ש"פ בלק תנש"ח - התועודיות ע' 40: "וע"פ האמור לעיל שבשנה זו במיוחד (נוסף על ההדגשה המיוחדת שבכללות דורנו זה) מודגש רק ה"טוב" ד"ז תמוז ור"בין המצרים", כיון שעומדים על סף הגאולה שבאה תיכף ומיד ממש, מובן, שלימוד הלכות בית הבחירה בשנה זו צריך להיות באופן אחר לגמרי: לכל ראש - שהלימוד הוא לא מצד כו'".

18 תנש"א שם: "עליו נאמר "גדול יהי' כבוד הבית הזה האחרון מן הראשון", גדלות שלא היתה מעולם כו'".

19 תנש"א שם ע' 691: "ועוד ועיקר - שהלימוד הוא כו'".

20 שיחת ר"ח מנחם אב תשמ"ח - התועודיות ע' 78: "...ע"פ הכלל "המעשה הוא העיקר", יש לעורר אודות ענינים של מעשה בפועל שהזמן גרמא... לכל לראש - פרטי הדינים בשר"ע אודות ההנהגה בתשעת הימים (בהוספה על הדינים השייכים לשלושת השבועות דביהמ"צ)... ופשוט, שבוה נכלל גם החיוב ללמוד הלכות אלו בשר"ע, ולפלא הכי גדול... ההוספה בלימוד התורה בימי בין המצרים... ההלכות דבין המצרים, א"ע"פ שלימוד התורה בענינים שהזמן גרמא הוא לכל לראש... יותר מאשר בהלכות בית הבחירה, כמובן וגם פשוט".

21 ש"פ פינחס תשמ"ט הערה 39 - התועודיות ע' 49: "וענין זה הוא בהדגשה יתירה בשבת שב'בין המצרים", שצ"ל אז עבודה ויגיעה נוספת בעבודת האדם להוסיף בשמחה כו' (כדי שלא יהי' חשש בזה כו') באופן דיתרון האור מן החושך".

22 שם ע' 49: "כי השבתות מגלות את פנימיות הענין של הגלות (שהוא הכנה והכשר לקראת) הגאולה. ז.א. שהשבתות ש'בין המצרים" הם לא רק למעלה מחורבן וגלות (ולכן דיני אבילות לא קיימים אז). אלא יותר מזה השבתות באים ב'בין המצרים' כדי להפכם ולגלות בהם את פנימיות הכוונה שלהם יפכו ימים אלו לששון ולשמחה כו'". וראה לעיל אות ב' ע"ד הוספה בלימוד התורה בשבתות.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הו"ח וכו' ר' מנחם מענדל הלוי ב"ר לייב יואל הלוי ע"ה קאטש, נפטר ביום י"ב אייר ה'תשנ"ז וזוגתו מרת רחל בת ר' מרדכי ע"ה למלאות שנה לפטירתה - בש"ק פ' חוקת, ט' תמוז ה'תשס"א ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ר ר' ברוך שמעון הלוי וזוגתו מרת פנינה ומשפחתם שיחיו קאטש

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתינו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ט. כדאי ונכון לערוך "סיומים" על מסכתות כאלו שסיומם בעניינים שנקל לאמרם ולהסבירם במהירות לכאור"א מישראל, אפילו פשוט שבפשוטים³⁹.

י. לדוגמא: מסכת תמיד, שסיומה, "השיר שהיו הלויים אומרים במקדש כו", וכן הסיום ד"כל בניך לימודי ה" - בארבעת המסכתות ברכות נזיר יבמות כריתות, ראשי תיבות "בניך"³⁹.

גם כשפוגשים ברחוב

יא. שב"סיומים" אלו יכולים לשתף גם יהודי שפוגשים ברחוב, ובאמצע עסקיו כו' - על ידי זה שמספרים לו שביום זה נערך "סיום" ("ברוב עם") על מסכת פלונית, או אפילו על ידי זה שאומרים לו המאמר דסיום המסכת מבלי לספר לו שזהו ענין של "סיום", שגם על ידי זה משתפים אותו בה"סיום"⁴⁰.

גם בתשעה באב, ובמוצאי תשעה באב

יב. כדאי ונכון שיערכו סיום גם במשך כ"ד שעות המעט-לעת [דתשעה באב] גופא⁴¹, (בעניינים המותרים ללמוד בתשעה באב - מסכת מועד קטן) על יסוד הנהגתו של כ"ק אדמו"ר נ"ע לערוך סיומים אף שלא הי' סועד אחר כך בבשר ויין⁴².

יג. הנ"ל הוא נוסף על הסיום שיערך במוצאי תשעה באב, בזמן המותר באכילה ושתי', סעודה לגמרה של תורה⁴³.

יד. [בתשעה באב נדחה תנש"א אמר:] שיערכו סיומים ביום השבת קודש זה [תשעה באב] עם סעודה, ולאחרי זה - גם במוצאי שבת וביום ראשון עשירי באב (באופן המותר), ועל אחת כמה וכמה במוצאי יום ראשון⁴⁴.

טו. [וכן] שיוסיפו בימים אלו בלימוד התורה וקיום המצוות, ובמיוחד מצות צדקה, החל ביום שבת זה (באופן המותר), ועל אחת כמה וכמה במוצאי שבת וביום ראשון ובמוצאי יום ראשון, ובימים שלאחרי זה⁴⁵.

להמשיך על טו באב

טז. היות שעד חמשה עשר באב הוא המשך לתשעה באב - הרי אם משיח יתעכב חס ושלום בימים הבאים - מציעים, שימשיכו

צאתך מארץ מצרים (אראנו נפלאות), ובהדגשה יתירה בשנה זו. שעומדים על סף הגאולה⁴⁶.

39 ש"פ מטות-מסעי תשמ"ח - התועדויות ע' 95.

40 ש"פ מטות-מסעי תשמ"ח - התועדויות ע' 96: "אפילו ללא ידיעתו) - שהרי "זכין לאדם שלא בפניו".

41 שיחת ר"ח מנחם-אב תשמ"ט - התועדויות ע' 94.

42 משיחת י"ז תמוז, וש"פ פנחס תש"נ הערה 189 - התועדויות ע' 55: "כפי שנהגו בשנה שעברה (ובשנים שלפניו) לערוך סיום גם בתשעה באב . . . שלא הי' סועד אח"כ בבשר ויין (ספר המנהגים חב"ד ע' 46)".

43 שיחת ר"ח מנחם-אב תשמ"ט - התועדויות ע' 94: "ועי"ז תהי' מעלה נוספת - שני סיומים (בת"ב עצמו ובמוצאי ת"ב) סיום כפול כאמור, ש"כפול" קשור עם הגאולה".

44 ש"פ דברים, תשעה באב (נדחה), י"ד וי"א מנחם-אב תנש"א - התועדויות ע' 96.

45 ש"פ דברים, תשעה באב (נדחה), י"ד וי"א מנחם-אב תנש"א - התועדויות ע' 95: "בהתאם להסיום של הפטרת שבת "ציון במשפט תפדה ושבי' בצדקה" ש"משפט" קאי אתורה ר'צדקה" קאי על כללות כל המצוות אשר נכללים במצוות צדקה". וראה שם הערה 149: "להעיר של"ק אדמו"ר שליט"א נתן שטרות של דולר על מנת לחלקן לצדקה - במוצאי שבת, ליל עשירי באב, לאחרי אמירת איכה, וכן בעשירי באב לאחרי תפילת מנחה, ופעם שלישית - לאחרי השיחה לפני תפילת ערבית. המו"ל".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הו"ח וכו' ר' מנחם מענדל הלוי ב"ר לייב יואל הלוי ע"ה קאטש, נפטר ביום י"ב אייר ה'תשנ"ז וזוגתו מרת רחל בת ר' מרדכי ע"ה למלאות שנה לפטירתה - בש"ק פ' חוקת, ט' תמוז ה'תשס"א ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ת ר' ברוך שמעון הלוי וזוגתו מרת פנינה ומשפחתם שיחיו קאטש

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

לערוך סיומי מסכת, וסיומי רמב"ם

ד. יש לערוך ע"ד המנהג דעריכת "סיומים" בכל תשעת הימים²⁸, (כולל סיומי ההלכות בשיעורים היומיים ברמב"ם²⁹) כדי להוסיף בשמחה של תורה באופן המותר, שעל ידי זה מבטלים העניינים דהיפך השמחה כו³⁰.

ה. אף שיש דעות שיכולים לערוך סיום על פרק, או על מסכת שלימה במשניות, מוטב לערוך סיום על מסכת (לא רק פרק) בגמרא (לא רק במשנה) - "סיום" עם כל הפרטים, לכל הדיעות [כמו מסכת תמיד³¹].³²

לקשר הסיום עם צדקה והתועדות

ו. לקשר ה"סיום" ("משפט") גם עם נתינה לצדקה³³, ובמקום המתאים - לקשר גם את ה"סיום" "יומא טבא לרבנן" - עם סעודה והתועדות³⁴.

ברור עם אפי' קטנים שלא מבינים

ז. להשתדל בעריכת הסיומים "ברוב עם הדרת מלך", לאחד רבים מישראל³⁵ (מצד אהבת ישראל ואחדות ישראל) בשמחה לגמרה של תורה, גם אם רובם לא סיימו בעצמם המסכת כו³⁶.

ח. לשתף בה"סיומים" [אנשים ונשים (בנפרד - כמובן)]³⁷ כולל גם הקטנים (לא רק קטנים בידעות, אלא גם קטנים בשנים) שעדיין אינם שייכים להבנה והשגה³⁸.

28 ש"פ דברים, תשעה באב (נדחה), י"ד וי"א מנחם-אב - התועדויות תנש"א ע' 95-6: "כאן המקום לערוך עוה"פ מחדש, שאם ח"ו משיח יתעכב, יש להמשיך, ובחיות חדשה והתחזקות (בכל יום יהיו בעיניך חדשים), לערוך "סיומים" במסכתות הש"ס ("משפט") ב"תשעת הימים".

29 משיחת י"ז תמוז, וש"פ פנחס תש"נ הערה 188 - התועדויות ע' 55. להעיר מש"פ דברים, שבת חזון תשמ"ט - התועדויות ע' 108: "והתעוררות מיוחדת בזה - עי"ז שבערב שבת זה סיימו חלק מהלכות ברמב"ם, שבו מביא חלק מהברייתא של רבי פנחס בן יאיר, המובאת (לכמה גירסאות) בסיום (המשניות) מסכת סוטה", שע"ז ישנה הזדמנות מיוחדת לערוך סיום על מסכת סוטה".

30 ש"פ מטות-מסעי תשמ"ח - התועדויות ע' 95. ושם הערה 120: "להעיר גם מהפתגם הידוע בפירוש דברי חז"ל "משנכנס אב ממעטין בשמחה" - ש"ממעטיין" העניינים הבלתי-רצויים דתשעת הימים "בשמחה", ע"י ההוספה בשמחה, באופן המותר ע"פ ש"ע, כמובן".

31 ראה ש"פ דברים תש"נ - התועדויות ע' 97: "לא רק מסכתות שכולן משנה אלא גם גמרא, כולל מסכתות שבחלקן יש גמרא, כמו מסכת תמיד, ובפרט שלימוד מסכת תמיד הוא מענייני העבודה בביהמ"ק, (ע"ד לימוד מסכת מדות שכולה משנה) אודות בנין הבית, אשר, ע"י הלימוד בעניני הבית "אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקין בבנין הבית", ויתירה מזה, שע"ז אין "בנין ביתי בטל". ולהעיר משיחת ר"ח מנחם-אב תשמ"ט - התועדויות ע' 86: "מסכת תמיד - המסכת הקצרה ביותר מבין המסכתות שיש עליהם גמרא, ולכן, כשצריכים לערוך סיום בכל יום מתשעת הימים, ומחפשים מסכת קצרה שנקל יותר לסיימה, הרי המסכת הראשונה היא מסכת תמיד".

32 שיחת ר"ח מנחם-אב תשמ"ט - התועדויות ע' 86.

33 וראה ראשי-דברים משיחת ש"פ מטות-מסעי תנש"א: "וכנהוג בשנים האחרונות, יש לקשר הסיומים עם צדקה - (החל מצדקה ברוחניות בש"ק) - ואחרי ש"ק (ניט אין שבת גיערעט) גם צדקה בגשמיות".

34 ש"פ דברים, תשעה באב (נדחה), י"ד וי"א מנחם-אב תנש"א - התועדויות ע' 96.

35 ש"פ מטות-מסעי תנש"א - התועדויות ע' 80.

36 ש"פ מטות-מסעי תשמ"ח - התועדויות ע' 95: "ומה טוב - שיערכו הסיומים וכו'".

37 ש"פ דברים, שבת חזון תשמ"ט - התועדויות ע' 108.

38 ש"פ מטות-מסעי תנש"א - התועדויות ע' 80: "ע"ד ובדוגמת הסיום דערב פסח שמנהג ישראל להביא גם בכורים הקטנים. ולהעיר, שהסיום דערב פסח אינו דוגמא בעלמא, אלא שייך גם להסיומים דתשעת הימים - כן, הסיום דערב פסח הוא הכנה להגאולה דפסח, והסיומים דתשעת הימים הם הכנה להגאולה העתידה שהיא "כימי

בעריכת "סיומים" גם בימים שלאחרי זה, עד חמשה עשר באב, ועד בכלל⁴⁶.

לפרסם בכל מקום ומקום

יז. יש לפרסם זה בכל מקום האפשרי, הן במקומות שכבר קיימו זאת בימים שלפני זה – שימשיכו בזה, ובתוספת חיות וחיזוק, ועל אחת כמה וכמה במקומות שאליהם הפירסום לא הגיע – שיגיעו לשם ויפעלו לעשיית "סיומים" גם שם, ולהוסיף ב"משפט" ו"בצדקה" בכלל⁴⁷.

ה' מנחם אב הוסיף בהפצה

א. ה' מנחם-אב, יום ההילולא של האריז"ל⁴⁸, מעורר בפשטות – שנוסף להוספה ב"משפט" וב"צדקה" בכלל, שהם בהדגשה מיוחדת אצל האריז"ל – שיוסיפו בכל הפעולות דהפצת המעיינות חוצה "זאת החכמה", ובפרט כמוסבר בחסידות חב"ד⁴⁹.

שבת חזון

לפרסם ע"ד ראיית בית המקדש דלעתיד

א. מצוה לפרסם (ו"בשם אומרו"⁵⁰) אודות תורת הרב הצדיק מכארדיטשוב בענין "שבת חזון" ש"חזון" מלשון ראי", שבו מראים לכל אחד ואחת המקדש דלעתיד מרחוק⁵¹.

ב. כשמראים לכל יהודי את המקדש דלעתיד⁵² הרי זה צריך לעורר, (ומעורר) אצל כאו"א הוספה ב"משפט" ו"צדקה", לימוד התורה (ובפרט הלכות שבתורה), וקיום המצוות בהידור, ובפרט במצוות צדקה⁵³.

46 ש"פ דברים, תשעה באב (נדחה), י"ד ו"א מנחם-אב הנש"א – התוועדות ע' 96.

47 ש"פ דברים, תשעה באב (נדחה), י"ד ו"א מנחם-אב הנש"א – התוועדות ע' 96. וראה ראשי-דברים משיחת ש"פ מטות-מסעי הנש"א: "וכן יש לפרסם את ההוראה דעריכת סיומים, הן בש"ק – באופנים המתורים בש"ק, והן אחרי ש"ק – מיד לאחרי הבדלה, גם בשאר אופנים (וכמדובר – ניט אין שבת גערעט)".

48 ש"פ דברים, שבת חזון ד' מנחם אב תשמ"ט – התוועדות ע' 109: "שכל עבודתו אשר עבד כל ימי חייו נמצא בגלוי ופועל ישועת בקרב הארץ שענינו ה' גילוי פנימיות התורה ועד שאמר ש"דווקא בדורות אלו האחרונים מותר ומצוה לגלות זאת החכמה", ואח"כ נוסף (ע"י הבעש"ט ורבותינו נשיאינו) הציווי וההוראה ש"פוצו מעיינותך חוצה", שע"ז "אתי מר" דא מלכא משיחא".

49 ש"פ: "ובפרט כמוסבר ומבואר באר היטב בתורת חסידות חב"ד, הג' מוחין דחכמה בינה ודעת, הן בנוגע לעצמו – שכללות ענינו של לימוד חסידות חב"ד בהבנה והשגה – הוא הענין של "פוצו מעיינותך חוצה: הפצה של מעיינות החכמה – בינה ודעת, ועד למידות, שהם "חוצה" בערך למוחין, ועד למחשבה דיבור ומעשה, ואדרבה – המעשה הוא העיקר וכי".

50 "אשר, האמירה והפירסום בשם אומרו כשלעצמה קשורה עם הגאולה – כל האומר דבר בשם אומרו מביא גאולה לעולם".

51 ש"פ דברים תשמ"ח – התוועדות ע' 132: "ולהוסיף, שגם מי שטוען (או שנדמה לו) שאינו רואה – הרי זה רק מפני ההעלם וההסתדר דנה"ב כו', ואין זה משנה את המציאות האמיתית שמראים לו המקדש דלעתיד".

52 "בגלל הגדלות של גילוי המקדש למעלה בזמן זה".

53 ש"פ דברים, שבת חזון תשמ"ט – התוועדות ע' 108: "(ובשבת – באופן המתור בשבת), ובכללות "מעשינו ועבודתינו" – מתוך ידיעה שע"ז הקב"ה יביא ויוריד את בית-המקדש השלישי, בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו".

ג. בלימוד (הלכות) התורה גופא – כדאי במיוחד ללמוד (בימי "בין המצרים") את חלקי התורה המדברים אודות בית-המקדש⁵⁴.

תשעה באב

מבצעים בתשעה באב

א. אלו שבעשירי באב [בהתענות שנדחה] נוסעים למקומות שונים בכדי לדבר עם יהודים אודות יהדות בכלל ואודות תשעה באב בפרט – יקחו עמהם קופת-צדקה [ועל ידי זה לא יצטרכו להאריך בדיבורים ולעורר אודות נתינת הצדקה⁵⁵] שמזכירה ומעוררת על נתינת הצדקה⁵⁶.

ב. וגם "לקחת" עמהם דברי תורה (מענינא דיומא) שאפשר להגיד לאחרים בעל-פה, באותיות המתאימות להם, [לא ליצור רושם שבאים לספר לו דבר שאינו יודע אודותיו, ועל אחת כמה וכמה שבאים לעוררו לתקן הנהגתו וכיוצא בזה⁵⁷] בדרכי נועם ובדרכי שלום⁵⁸.

חייבים ללמוד בכל רגע

ג. אפילו בתשעה באב... חייבים ללמוד תורה בכל רגע ורגע⁵⁹. [דלא כ"המצאה המשונה" שבתשעה באב אין חיוב דלימוד התורה, אלא שישנם דברים המותרים ללמוד⁶⁰].

בענין עריכת סיום בתשעה באב, ראה לעיל אות יב.

54 ש"פ דברים, שבת חזון תשמ"ט – התוועדות ע' 108: "שגדול קרייתת בתורה כבנינה... ובשכר קרייתתה שיתעסקו לקרות בה אני מעלה עליהם כאלו הם עוסקין בבנין הבית".

55 ש"פ דברים, תשעה באב (נדחה) תשמ"ח – התוועדות ע' 123: "ומהעצות לזה (בענין הצדקה, למשל) – להביא קופת צדקה: כשמביאים קופת צדקה – לא צריכים להאריך בדיבורים ולעורר אודות נתינת הצדקה, שכן, תיכף ומיד כשרואים קופת צדקה מבינים שצריכים לתת צדקה בפועל, ליקח הכסף ולהכניס בתוך קופת הצדקה, ובמילא, עושים כן בפועל. משא"כ ע"י הדיבור ע"ד נתינת צדקה – הרי (נוסף לכך שפלוני עלול להפגע מהרושם שבאים לעוררו אודות קיום מצות הצדקה) גם לאחרי הדיבור, נשאר עדיין הכסף במקום אחד, הנותן במקום שני, קופת הצדקה (או גבאי צדקה) במקום שלישי, והמקבל במקום רביעי".

56 ש"פ דברים, תשעה באב (נדחה) תשמ"ח – התוועדות ע' 121.

57 ש"פ דברים, תשעה באב (נדחה) תשמ"ח – התוועדות ע' 123: "ומובן, שהפעולה בכל זה צריכה להיות בדרכי נועם ודרכי שלום, באופן שיתקבל אפילו בהרצון דנפש הבהמית, ובפרט ב"יום רצון", שלכן, יש להשתדל שלא ליצור רושם שבאים לספר לו דבר שאינו יודע אודותיו, ועאכ"כ שבאים לעוררו לתקן הנהגתו וכיו"ב".

58 ש"פ דברים, תשעה באב (נדחה) תשמ"ח – התוועדות ע' 121.

59 משיחת י"ז תמוז, וש"פ פנחס תש"נ – התוועדות ע' 50: "אלא, שהלימוד הוא ע"ד ובדוגמת קדימת הלימוד בענינים שהזמן גרמא, הלכות החג בחג וכי"ב, בכל השנה".

60 ש"פ ואתחנן תש"נ – התוועדות ע' 128: "כלומר, נוסף על המבואר לעיל שגם בתשעה באב חייבים ללמוד תורה בכל רגע ורגע, אלא שהלימוד צ"ל בחלקי התורה שיותר ללמד בתשעה באב [ודלא כ"המצאה המשונה" שבתשעה באב אין חיוב בלימוד התורה, אלא שישנם דברים המותרים ללמוד, היינו שזה שכבר גמר ה"קנינת" וכו' ואינו יכול להרדם.. "התירו לו" לעסוק בתורה בדברים מסויימים] – יש לומר יתירה מזה, שבתשעה באב מתחיל החיוב להוסיף דלימוד התורה בלילה, "קומי רוני בלילה לראש אשמורת". וראה שיחות קודש תשנ"ב שיחת ב' דהג הסוכות: "לא שייכת הגבלה בנוגע לעצם החיוב בלימוד התורה. וע"ד ההגבלות – "מפני חטאינו" – שבתשעה באב. שאינם אלא בנוגע ללימוד ענינים מסויימים בתורה, אבל מעצמו מובן שאותם הענינים שישנו היתר ללמוד, הרי לימודם נעשה חיוב גמור, וזכות גמורה. ואדרבה, דוקא בתשעה-באב מחפשים עצות כיצד להפטר מכל עניני תשעה-באב, ועד להפיתו ל"ששון ושמחה ולמועדים טובים והאמת והשלום והאבה", כפי שהי' בתשעה באב האחרון".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח

ולעילוי נשמת הו"ח וכו' ר' מנחם מענדל הלוי ב"ר לייב יואל הלוי ע"ה קאטש, נפטר ביום י"ב אייר ה'תשנ"ז וזוגתו מרת רחל בת ר' מרדכי ע"ה למלאות שנה לפטירתה – בש"ק פ' חוקת, ט' תמוז ה'תשס"א ת. ג. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ת ר' ברוך שמעון הלוי וזוגתו מרת פנינה ומשפחתם שיחיו קאטש

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>